

عنوان مقاله:

مصاحف امصار در دیدگاه دانشمندان فریقین

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات قرائت قرآن، دوره 9، شماره 16 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

ابراهرحسین گلگنتی - دانشجوی سطح چهار علوم وفنون قرائات جامعه المصطفی العالمیه

محمد رضا شهیدی پور - عضو هیئت علمی جامعه المصطفی العالمیه

کریم پارچه باف دولتی - عضو هیئت علمی گروه پژوهشی مطالعات قرآنی برهان

خلاصه مقاله:

قرائت و رسم از مهمترین موضوعات علوم قرآنی است که از زوایای مختلفی قابل بررسی است. برای شناخت صحیح این دو حوزه، بیان رابطه و تاثیر متقابل آن ها با تاکید بر دیدگاه ابن جزری که نقش ویژه ای در این دو علم دارد، ره یافت هایی جدیدی از این موضوع در پی خواهد داشت. روش تحقیق این مقاله، با استفاده از منابع مکتوب این علم، توصیفی تحلیلی و انتقادی است. با ارائه دیدگاه ابن جزری که هر دو علم «قرائت» و «رسم المصحف» را توقیفی و وحیانی می داند، به بررسی موضوع پرداخته شده است. ابن جزری برخلاف دانشمندان دوره های پیش از خود، همانند فراء و ابن مجاهد، با طرح دیدگاه موافقت احتمالی و تقدیری، تمامی قرائت عشره و معروف را با معیار موافقت رسم المصحف سازگار معرفی کرده است. از دوره وی (قرن نهم هجری قمری) تا امروز، این دیدگاه موردتوجه بوده است. هرچند از نظر شیعه، دیدگاه ابن جزری دارای اشکال است؛ نتایج آن نیز مشکلاتی را به دنبال دارد. از جمله این اشکالات، آن است که با شرط موافقت احتمالی، قرائت شاذ و ضعیف نیز می توانند در بین قرائت صحیح قرار بگیرند، یا حداقل برای برخی چنین شبهه ای را ایجاد کنند. در عین حال، هماهنگی و موافقت قرائت با رسم المصحف را بدون شک باید یکی از معیارهای قرائت صحیح دانست. از دیگر نتایج این بررسی، آن است که در مناطقی که قرائت خاصی در آن رواج داشته، مصاحف نیز بر اساس آن قرائت نوشته می شده است و عملا تاثیر عملی قرائت بر رسم قابل مشاهده خواهد بود.

کلمات کلیدی:

قرآن، قرائت، رسم المصحف، مصاحف امصار، ابن جزری، قرائت عشر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1388455>

